

Winterwaardigheden, storm, regen en bijna zonder mondkapjes

Het is nog steeds winter in "Stad Groningen". Niet alleen liggen we op een ander plekje in de haven maar qua weersituatie zijn het ook compleet andere winterse omstandigheden dan vorig jaar.

Vorig jaar februari gingen we van sneeuwstormen en diepe vorst (-12°C) en schaatsen naar lentedachtige temperaturen van +15°C waarbij het zitten in de kuip met een zonnetje fantastisch was. Allemaal in een tijdsbestek van slechts 7 dagen!

Februari 2021

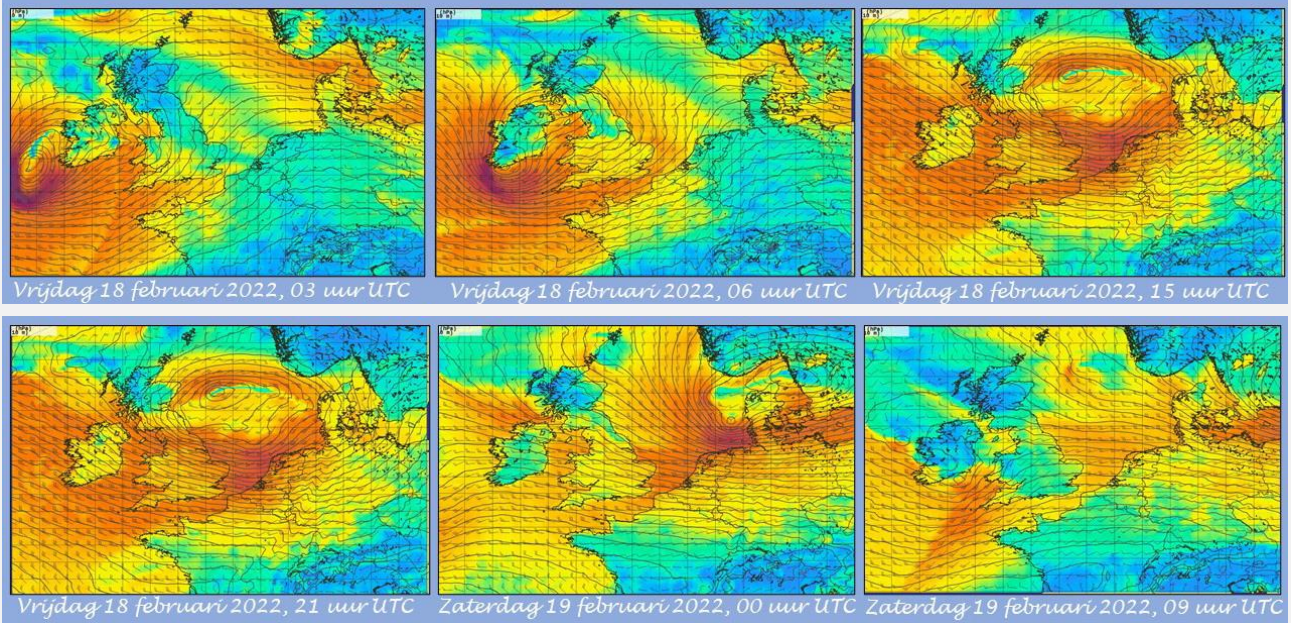
Sneeuw en ijs in de Oosterhaven

Schaatsen naast de Zeezwaluw

Dit jaar is de winter aan het huilen geblazen. In februari zeilen we van stormdepressie naar stormdepressie met elke dag regen. Veel gewone buien maar echte wolkbreuken zijn ook geen uitzondering. Amper zon waardoor de zonnepanelen in een winterslaap zijn gezakt en het maken van kleurenfoto's bijna zwart-wit foto's lijken. Maar we klagen niet hoor, we moeten het er mee doen.

Zoals iedereen in Nederland gemerkt heeft zijn we in 2 opeenvolgende dagen bezocht door 2 heuse stormen genaamd Dudley en Eunice. De voorspellingen en Gribfiles voor donderdag 17 februari (Dudley) en van vrijdag 18 op zaterdag 19 februari (Eunice) lieten geen twijfel bestaan over de noodzakelijk tot nemen van actie. Windje met max 75kn (12 Bft.) is niet nix! We hebben Gribfiles van Eunice hieronder weergegeven met de tijden. Hoe roder hoe harder de wind.

De Zeezwaluw moet in stormmodus worden getransformeerd, ondanks dat we in de bescherming van een stad liggen en de wind daar minder zou zijn dan in de kuststreken. De Zeezwaluw ligt oost-west geparkeerd (boeg naar het oosten) en de wind zou van ZZW naar W draaien. Dus pal op de kont. Gelukkig hadden we al redelijk wat ervaring in de Carieb opgedaan om de Zeezwaluw Hurricanes veilig te prepareren, wat nu goed van pas komt.

De stoffen bimini die op het frame met de zonnepanelen gefixeerd is, werd weggehaald en de inklapbare voorbeugel werd tegen het hoofdframe vastgesnoerd. De oranje reddingsboeien werden binnengehaald terwijl de dinghy laag op dek werd gelegd en met 2 lijnen gezekerd.

De 2 trapjes, pikhaak en bezem werden in innige omhelzing tegen het wrijfhout op dek vastgebonden. De vouwfietsjes ingepakt in de hoezen aan weerszijden van de mast rondom vastgezet met een lijn. Geen beweging meer mogelijk. Het grootzeil wat nog op de giek zit met de huik, werd als een rollade ingepakt zodat de harde wind er geen vat op kan krijgen. Het voorzeil leefde al maanden onderdeks.

Dinghy laag

Fietsjes in hoes tegen mast

Spanbanden op het frame

De buurboot aan bakboord was net 2 dagen voor de storm preparatie vertrokken en konden we de stootwillen van BB ook allemaal aan stuurboord hangen als bescherming langs de steiger. De landvasten van 5 uitgebreid naar 7, zouden ons wel op de plek houden. Zo alles prima geregeld. Nu konden we niets anders meer doen dan wachten op wat komen gaat. Dat is best stressen want je kunt alleen maar wachten en luisteren naar de aanzwellende wind en regenbuien.

In de loop van donderdag bouwde Dudley zich op maar dat viel uiteindelijk best mee. Eunice was veel geniepiger. De continue wind met veel regen was hard maar goed te doen, de keiharde vlagen waren onverwacht én heel erg hard. De Zeezwaluw rolde in die vlagen flink van bak- naar stuurboord. Intussen was het waterschap zolang het mogelijk was, bezig met zoveel mogelijk spuien richting Delfzijl. Er zou namelijk op zee springtij komen met erg hoge waterstanden.

Dit spuien zorgde ervoor dat we elke 30 min. naar buiten moesten om de stootwillen te controleren. Door de harde wind werden ze af en toe aan dek geblazen en tgv het spuien gingen we 30-50cm op een neer. Door het rollen waren de stootwillen dan vaak te hoog of te laag ten opzichte van de steiger en moest er bijgesteld worden om niet met de romp tegen de steiger te knallen. We werden bij de werkzaamheden bijna van dek geblazen door de wind en in een paar minuten kletsnat geregend. Dus vlug weer terug naar binnen bij de kachel om op te warmen en drogen! De Zeezwaluw en wij hebben het gelukkig zonder kleerscheuren overleefd. Om 1 uur 's nachts van vrijdag op zaterdag zakte de wind wat af en konden we onze kooi opzoeken voor een welverdiend dutje.

Als extra uitdaging bij Eunice, viel op vrijdag om 18 uur de walstroom uit. "Ergens" was kortsluiting in de hoofdkabel ontstaan en Christa de havenmeesteres kon het helaas niet oplossen. Bij verwijdering van alle stekkers op onze steiger, viel de zekering er nog steeds uit. Zaterdag heeft een monteur het probleem tijdelijk kunnen oplossen. De oorzaak bleek inderdaad tgv de storm te zijn opgetreden. Er was kortsluiting ontstaan in de hoofdkabel van ons stukje steiger. Zodra het minder stormt en regent wordt het definitief verholpen. In elk geval hebben we na bijna 24 uur weer walstroom. Eind goed al goed!

Volgens de voorspelling trekt er vanaf zondagavond t/m maandagmiddag nog een "kleine" depressie over met veel regen, daarna hebben we het gehad. Terwijl ik dit schrijf, valt de regen met bakken uit de

hemel en wordt afgewisseld met natte sneeuw. Ook de waterstand in de Oosterhaven stijgt weer flink en de stootwillen zijn a 2x lager gehangen. Nog even en ze moeten weer omhoog als er gigagespuid gaat worden. De wind is onverwacht harder dan verwacht en de "kleine" depressie/storm heeft de naam Franklin gekregen. Alles is nat en grauw en dat al 6 dagen!!!!

Vanaf morgen, dinsdag, zou het weer opknappen, minder wind en droog is beloofd (eerst zien dan geloven). Dan kunnen we de Zeezwaluw weer terugbrengen in de normale wintermode. De gewassen bimini kan er dan

weer op (na impregnatie), de reddingsboeien mogen weer buitenspelen en alle vastgesnoerde objecten kunnen weer wat meer vrijheid krijgen. Net als wij, lekker wandelen, fietsen en de luiken flink open voor frisse lucht.

De 25ste februari mogen we, na 2 jaar Corona, het mondkapje officieel aan de wilgen hangen. Dat zal best even wennen worden en mogelijk gebruiken wij dit kledingstuk nog wel tijdens de boodschappenrondes zolang de besmettingsgraad hoog blijft. We laten dat eerst wat verder dalen voor we de mondkapjes echt met pensioen sturen.

Hopelijk komt de Lente nu snel en kunnen we weer genieten van de zon en hogere temperaturen.

